

תפ (באר שבע) 61251-02-25 - מדינת ישראל - משרד האנרגיה נ' תפוז שירותי תדלוק בע"מ

ת"פ (באר-שבע) 61251-02-25 - מדינת ישראל- משרד האנרגיה נ' תפוז שירותי תדלוק בע"מ
ת"פ (באר-שבע) 61251-02-25
מדינת ישראל- משרד האנרגיה
עו"ד יוסי עטון

נגד

תפוז שירותי תדלוק בע"מ
עו"ד רונן קצף ועו"ד לידור שלוש
בית משפט השלום בבאר-שבע
[29.10.2025]

כבוד השופטת מירב עמר כהן
החלטה

בפניי טענת אין להשיב לאשמה.

בפתח ההחלטה, אציין בתמצית, כי החלטתי לקבל את הטענה ביחס להוראת החיקוק מספר 1 בכתב האישום - מכירת דלק מעל המחיר המוצג - עבירה לפי סעיף 7א(ב) ו- 7ב(ב) - לחוק משק הדלק (קידום התחרות), תשנ"ד - 1994 (להלן: "החוק"). דחיתי את הטענה ביחס להוראות החיקוק המופיעות בסעיף 2 לכתב האישום- הצגת מחירים בתחנות תדלוק - עבירה לפי סעיפים 7א(ב)(1) + 7ב(א) + 7א(ג) לחוק הנ"ל.
רקע והשתלשלות העניינים:

1. בתאריך 24.02.2025 הוגש כתב אישום המייחס לנאשמת - "תפוז שירותי דלק בע"מ" עבירות של מכירת דלק מעל המחיר המוצג - עבירה לפי סעיף 7א(ב) ו- 7ב(ב) לחוק משק הדלק (קידום תחרות), התשנ"ד - 1994; הצגת מחירים בתחנות תדלוק - עבירה לפי סעיפים 7א(ב)(1) + 7ב(א) + 7א(ג) לחוק משק הדלק (קידום תחרות), תשנ"ד - 1994.

2. עפ"י עובדות כתב האישום, נטען כי הנאשמת בהיותה הבעלים והמפעילה של התחנה, הציגה שלט בתחנה בו צוין כי מכירו של ליטר סולר הוא 7.25 ₪, בעוד שהמחיר שנקבע בפועל בתחנה מאת הצרכן היה 8.05 ₪ לליטר סולר. השלט לא כלל מידע אודות מחיר של ליטר סולר בשירות עצמי ואת מחירו של ליטר סולר לאחר הוספת דמי שירות. נטען כי במעשיה בסעיף 3, הנאשמת הציגה באמצעות השלט מחיר דלק הנמוך מהמחיר הנקבע בפועל בתחנה מצרכן כלשהו או מהמחיר בתחנה לצרכן מזדמן, או הציגה מחירים או הנחות באופן שיש בו משום הטעיה ובנוסף,

לא פירטה על גבי השלט את המחיר של ליטר סולר בשירות עצמי ואת מחירו של ליטר סולר לאחר הוספת דמי שירות.

3. בתאריך 15.05.2025 כפרה הנאשמת בכתב האישום. במענה לכתב האישום ציינה כי בשטח התחנה שלטים נוספים שהמאשימה לא טרחה להתייחס אליהם המצביעים בדיוק על המחיר. השלט שמופיע בחומר הראיות הוא שלט שמתייחס למחיר לאחר הפחתה של חברי המועדון כפי שעולה בבירור מן השלט ולפיכך, לטענת ההגנה, לא קיימת כל עילה להגשת כתב האישום.

4. נוכח כפירת הנאשמת, ההליך נקבע לשמיעת ראיות.

5. בתאריך 21.10.2025 נשמעו עדי התביעה של המאשימה: עד תביעה מס' 1 - מר לוי יצחק, מפקח מטעם משרד האנרגיה והתשתיות וכן, העידה עדת תביעה מס' 2 שהיא המתלוננת - הגב' איילה הררי.

6. בסיום פרשת התביעה ובטרם פרשת ההגנה ב"כ הנאשמת טען טענת אין להשיב לאשמה. טיעוני הצדדים:

7. ב"כ הנאשמת טען כי עד התביעה מס' 1 העיד כי מצא את השילוט תקין בתחנה וכן שמע מעדת התביעה מס' 2 שהטעות, אם הייתה כזו, הייתה טעות שלה, שכן היא הסתכלה על השלט שבו מצוינים מחירים לחברי מועדון בזמן שהיא לא הייתה חברת מועדון ולכן המחיר אשר מופיע בשלט אינו רלוונטי לגביה בהיותה לקוחה מזדמנת. עוד ציין ב"כ הנאשמת כי במהלך העדות, כשהציג בפניה את התמונה של אותו שלט אותו צילמה העדה, היא הבחינה בכך שמדובר במחירים לחברי מועדון.

עוד ציין ב"כ הנאשמת כי מחיר הדלק נתון לשיקול דעתה של הנאשמת וכי הסולר הוא איננו מוצר שבפיקוח, ואף עד התביעה 1 הסכים בעניין זה.

ב"כ הנאשמת הפנה לכך כי סעיף האישום מדבר רק על הפער שבין המחיר המפורסם למחיר שנגבה ולדידו הנאשמת הצביעה על כך כי אין פער שכזה. כתב האישום אינו מתייחס לגודל האותיות, בולטות המספרים או הכיתוב על גבי השלט וכל מה שנאמר זה שהמחיר שכתוב בשלט איננו תואם למחיר ששולם בפועל והטענה הזו נסתרה עובדתית ע"י עדי התביעה עצמם.

ביחס לטענת ב"כ המאשימה לעניין כללי השילוט, ציין כי בביקורת שנערכה 3 ימים לאחר הגשת התלונה הבחין המפקח וצילם שלטים שנראים ישנים, והשילוט הזה היה תקין.

נטל ההוכחה רובץ על כתפי התביעה להוכיח שהשילוט לא היה תקין. בנוסף, ביחס לטענת המאשימה באשר לסוגיית ההטעיה, ציין ב"כ הנאשמת כי סעיף 5 מדבר במפורש על הטעיה.

עוד ציין, כי מותר לפרסם הנחות אבל זה צריך לענות על הדרישות של סעיף ב'.

ב"כ המאשימה טען כי כתב האישום אינו מתייחס רק לפער בין המחיר שהוצג בשלט לבין המחיר של הסולר כפי שנרכש, אלא הוא כולל 3 מרכיבים. המרכיב הראשון הוא שהנאשמת הציגה מחיר דלק נמוך מהמחיר שנגבה בפועל בתחנה. המרכיב השני הוא שבשילוט לא צוין מחיר הסולר לתדלוק עצמי או הוספת דמי שירות. המרכיב השלישי הוא שלא הוצג בתחום התחנה מחירי וסוגי הדלק או שהצגתם היא בניגוד לסעיף 7א(ב) לחוק משק הדלק (קידום תחרות).

בהמשך ציין ב"כ המאשימה כי סעיף 7א(ב) אומר שבעל תחנת דלק יציב שלטים המפרטים את מחירי סוגי הדלקים הנמכרים עפ"י כללים שנקבעו. בסעיף 2 נכתב כי לא יכללו בשלטים פרטים נוספים על האמור בפסקה 1. לדבריו, הטענה כי הוסיפו מחיר של חבר מועדון היא לא רלוונטית. לטענתו, הוכח בצורה מובהקת שהמחיר שנקבע היה גבוה מהשלט וכן הוכח שלא צוין מחיר הסולר לתדלוק עצמי, והדבר השלישי שהוכח שהשילוט הוא בניגוד לדין.

דין והכרעה:

הפן הנורמאטיבי-

8. סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 קובע:

"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין אם על פי טענת הנאשם ובין מיוזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין".

מדובר בטענה שהיא במהותה בעלת אופי דיוני ברם ההכרעה בה מהותית. במה הדברים אמורים? הטענה היא דיונית, שכן בהינתן שהטענה נדחית, עובר נטל הראיה על שכם הנאשם. עליו להטיל ספק בראיות התביעה במסגרת פרשת ההגנה. הכרעה בטענה היא מהותית שכן קבלת הטענה יכול ותוביל לזיכוי הנאשם כבר בשלב זה של המשפט ועוד טרם נשמעה פרשת ההגנה.

9. במשפט הפלילי, נטל השכנוע המונח על כתפי המאשימה, הוא הוכחה מעבר לכל ספק סביר. בתום פרשת התביעה על המאשימה לעמוד בנטל של "ראיות לכאורה" על מנת שהנטל יועבר להגנה והנאשם ישיב לאשמה. היעדר הוכחה כאמור משמעותו היא כי גם אם יינתן מלוא האמון בראיות התביעה ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי לא ניתן יהא לבסס הרשעה. במצב כזה, הטענה משמעה, כי אין לדרוש מהנאשם להתגונן שכן אין תשתית ראיתית שלמולה דרושה התגוננות וכי נכון לזכותו כעת.

10. באשר לרמת ההוכחה נקבע כי מדובר בהוכחת סיכוי סביר להרשעה, רמת הוכחה של ראיות שהיא פחותה מדרישת הראיות לכאורה הנדרשת בשאלת המעצר.

"בית המשפט צריך לבחון עניינית אם מתוך מכלול חומר הראיות, ובסיום ההליך השיפוטי, יהא בכוחה של עדות זו, בהשתלבותה ביתר הראיות, להעמיד סיכוי סביר להוכחת האשמה". [ראו בש"פ 825/98 מדינת ישראל נ' מוחמד דחלה, פד"י נב(1) 625, 632 וההפניות גם לאמירות כב' הנשיא א' ברק בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פד"י נ(2) 133].

11. יוער כי בשלב זה בית המשפט אינו בוחן בדקדוק אם הוכח לכאורה כל פרק שולי וכל יסוד משני בפרשת העובדות, אלא די בראיות בסיסיות - ולו דלות - לגבי היסודות המרכזיים של האישום וכי המדובר "בראיות ראשוניות" (ראה י' קדמי על סדר הדין בפלילים, חלק שני א', מהדורה מעודכנת תשס"ט-2009, עמ' 1445-1447).
12. בע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון, לב(1) 170 (פורסם בנבו) כב' השופט שמגר, כתוארו אז, עמד על התשתית הראייתית הנדרש לשלב דיוני זה של ההליך:
- "בית-המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום ראיות בסיסיות לענין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית-המשפט העליון ב-ע"פ 28/49, [1]. הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם".
13. בפסק הדין הנ"ל הפנה בית המשפט העליון למבחנים שנקבעו במשפט המקובל באנגליה, ביחס לשאלה מתי ניתן להעלות טענת "אין להשיב לאשמה" ואלה הם:
- א. כאשר לא הובאה עדות כלשהי כדי להוכיח יסוד חיוני ומרכזי של האשמה.
- ב. כאשר הסתבר בעליל, על פניו, כי כל הראיות שהובאו על-ידי התביעה הן כה בלתי-אמינות עד כי אף ערכאה שיפוטית בת-דעת לא היתה מסתמכת עליהן.
- עוד צוין כי "מובן הוא כי נסיבות מן הסוג השני, שבהן ייזק בית-המשפט בשלב של תום פרשת-התביעה לענין האמינות, הן חריגות ומכאן גם שההזדמנויות אשר בהן ייעשה יישום מעשי של כלל הפרקטיקה הזו, יהיו נדירות". [צ"ל יזדקק-מ.ע.כ, עמ' 179 לפסק הדין כחלון הנ"ל].
- מהתם להכא:
14. להלן נבחן את סעיפי חוק משק הדלק (קידום תחרות) אל מול המארג הראייתי בהליך דנן. (הערה: ההדגשה בסעיפים אינה במקור - מ.ע.כ.).
- הצגת מחירים בתחנות תדלוק (תיקון מס' 2) תשס"ח-2007
- 7א. (ב) בעל תחנת תדלוק יציב שלטים המציגים את מחירי סוגי הדלק המפורטים בתוספת, הנמכרים בתחנת התדלוק, בהתאם לכללים אלה:
- (1) בשלטים יפורט המחיר בשירות עצמי והמחיר לאחר הוספת דמי שירות;
- (2) לא ייכללו בשלטים פרטים נוספים על האמור בפסקה (1), אלא אם כן נקבעו לפי סעיף קטן (ד);
- (3) שני שלטים לפחות יוצבו במקומות בולטים לעין בתחום תחנת התדלוק, שלט אחד בסמוך למשאבות התדלוק ושלט אחד במקום בולט שנראה לעין מהכניסה לתחנה;

(4) לפחות שלט אחד נוסף על השלטים כאמור בפסקה (3), יוצב באופן הנראה לעין הנוהג ברכב בנתיב הנסיעה המוביל לנתיב הכניסה לתחנת התדלוק, במרחק ובאופן שייקבע בידי השר, ובלבד שהצבת שלט כאמור אינה מהווה עבירה לפי חוק הדרכים (שילוט), התשכ"ו-1966; בשלט כאמור יוצג מחירים של סוגי הדלק סולר לתחבורה ובנזין 95 אוקטן בלבד.

(ג) לא יציב אדם בתחום תחנת התדלוק או בסמוך אליה, שלט המציג או המפרסם מחירים של סוגי דלק הנמכרים בתחנה או הנחות ממחירים כאמור, באופן הנראה לעין כאמור בסעיף קטן (ב), אלא אם כן התקיימו בשלט הוראות לפי הסעיף הקטן האמור.

(ד) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין שלט לפי סעיף קטן (ב), לרבות הוראות שונות לסוגי השלטים השונים, ובכלל זה

(1) לגבי גודל השלט, מיקומו, צורתו וצבעו;

(2) לגבי גודל הכיתוב, צורתו וצבעו;

(3) לחייב כי השלט יכלול את זיהוי התחנה;

(4) להגביל את פרסומם של שלטים הדומים לו באופן שיש בו כדי להטעות;

(5) לחייב או להתיר כי השלט יכלול פרטים נוספים, לרבות בדבר הנחות ממחירים של סוגי דלק הנמצאים בפיקוח וכן מחירים של סוגי דלק נוספים ובכלל זה סוגי דלק שאינם מפורטים בתוספת.

(ה) מנהל מינהל הדלק במשרד התשתיות הלאומיות, בהסכמת הממונה על הגנת הצרכן, רשאי, בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, בשים לב בין השאר, למיקומה של תחנת התדלוק ולאפיוניה הפיזיים, ובתנאים שיקבע, לאשר לגביה הצבת שלטים במספר קטן יותר או באופן שונה ממה שנקבע לפי סעיף זה, ובלבד ששוכנע כי תובטח הצגה נאותה של המחיר לצרכן.

(ו) השר רשאי לשנות בצו את רשימת סוגי הדלק המנויים בתוספת.

7. (א) לא הציג בעל תחנת תדלוק בתחום התחנה את מחירי סוגי הדלק הנמכרים בה, או שהציגם בניגוד להוראות לפי סעיף 7א(ב), (ג) או (ד), דינו - קנס פי שלושה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בחוק זה - חוק העונשין).

(ב) הציג בעל תחנת תדלוק מחיר דלק הנמוך מהמחיר הנגבה בפועל בתחנה מצרכן כלשהו או מהמחיר בתחנה לצרכן מזדמן, או הציג מחירים או הנחות באופן שיש בו משום הטעיה, דינו - מאסר שנה או קנס פי שבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין.

15. למעשה, ישנם שלושה מרכיבים אשר מיוחסים לנאשמת מכוח הוראות החוק, כדלקמן:

א. מחיר דלק מפורסם בשלט נמוך מהמחיר שנגבה בפועל.

ב. השילוט אינו מציין את מחיר הסולר בתדלוק עצמי לעומת תדלוק לאחר הוספת דמי שירות.

ג. השילוט מציג מחירים של דלק שהינם בניגוד לסעיף 7א(ב) לחוק משק הדלק.

להלן נדון במרכיבים כסדרם בבחינת ראשון ראשון ואחרון אחרון. (מסכת אבות ה'ז).

16. מרכיב אחד - מחיר הדלק המפורסם בשלט נמוך מהמחיר שנגבה בפועל: מעיון בשלט ת/2 אשר צילמה עדת התביעה 2, הגב' הררי, עולה כי השילוט הציג מחיר של סולר כעומד על 7.25 ₪ לליטר כאשר כתוב שהמחיר הזה תקף לאשראי ולבעלי כרטיס מועדון. בחקירתה ציינה עדת תביעה 2 כאשר הוצגה לה תמונת השלט אותו צילמה כי כעת היא רואה שמדובר במחיר לכרטיס מועדון:
- ש: "המחיר שהיה אמור להיות בתחנה הוא 7.25 ₪. אני מציג לך את השלט שצילמת.
- ת. תדלקו לי ב-8.05 כשהתעריף 7.25. לאחר שהבטתי בתמונה אני רואה שמדובר במחיר לכרטיס מועדון אבל לא מפורסם 8.05 בשום מקום בתחנה או בשלט".
- (עמ' 9, שורה 1 לפרוטוקול מיום 21.10.2025).
- מן המקובץ עולה כי הרישום של המחיר על השלט אינו מתיימר להציג את מחיר הדלק ללקוח מזדמן אלא לחברי מועדון. משכך, המתלוננת בהיותה לקוחה מזדמנת לא חויבה במחיר הרשום על השלט, אלא במחיר של 8.05 שהוא המחיר ללקוח המזדמן.
- לא נטענה טענה להטעיה של הנאשמת בשל גודל האותיות על השלט ו/או כל טענה להטעיה מסיבה אחרת, אלא הטענה היא כי המחיר הרשום בשלט אינו משקף את המחיר הנגבה בפועל. אף ב"כ המאשימה בטיעוניה בפני ציין כי אין טענה להטעיה אלא המרכיבים של המחיר שהוא נמוך מהמחיר שנגבה בפועל הוא שעומד באי תקינות השילוט: "כשבית משפט מציג לי את התמונה ב-ת/2 ומבקש לדעת היכן ההטעיה, אני משיב שאני מפנה את בית המשפט לחוק אליו הפנית. המילה הטעיה אינה מופיעה בכתב האישום. בכתב האישום מופיעים שני מרכיבים, הצגת מחיר נמוך מהמחיר שנגבה בפועל ואי עמידה לעניין דרישות השילוט". (עמ' 11, שורה 6 ואילך לפרוטוקול מיום 21.10.2025).
- בפועל השלט מדבר בעד עצמו והמחיר של הסולר המצוין בו מופיע כרלוונטי לחברי מועדון.
- המחיר שנגבה מאת עדת התביעה 2 הוא מחיר קורלטיבי למחיר לקוח מזדמן, מחיר שלא הופיע בשלט המדובר. לפיכך, אני קובעת כי לא הוכח יסוד מהותי עובדתי המתייחס להצגת פער בין המחיר הנקוב בשלט לבין המחיר שנגבה בתחנה.
- נוכח האמור ובהינתן התשתית הראייתית כפי שבואר לעיל, אני קובעת כי המאשימה לא עמדה בנטל ההוכחה הנדרש בשלב זה והמחייב את הנאשמת להשיב לאשמה ביחס לסעיף מכירת דלק מעל המחיר המוצג - עבירה לפי סעיף 7א(ב) ו-7ב(ב) לחוק משק הדלק (קידום תחרות), התשנ"ד - 1994
17. מרכיב שני - השילוט אינו מציין את מחיר הסולר בתדלוק עצמי לעומת תדלוק לאחר הוספת דמי שירות.

ביחס לטענה כי אין בשילוט התייחסות למחירי הסולר בתדלוק עצמי או לאחר הוספת דמי שירות, ציין ב"כ הנאשמת, במסגרת הנחת מוצא בשאלה ששאל את עד התביעה מס' 1 כי המחירון בתחנה, בשירות עצמי ובשירות מלא, הוא אותו מחירון.

מעבר לאמירת ב"כ הנאשמת כי המחירון הוא אותו מחירון אין לכך כל אינדיקציה בשילוט כפי דרישת החוק. בתיעוד השלט אשר צילמה עדת התביעה 2, הגב' הררי, לא מופיעה התייחסות לשירות מלא או בתדלוק עצמי וזאת בניגוד לאמור בסעיף 7א(ב)(1) אשר קובע כהאי לישנא: "בשלטים יפורט המחיר בשירות עצמי והמחיר לאחר הוספת דמי שירות".

יוער כי אין בעובדה כי במועד שלאחר שהוגשה התלונה, בעת הביקורת שנערכה ע"י עד התביעה 1, השלטים שצולמו על ידו, מתייחסים למחירים בשירות עצמי. (מפנה בהקשר לכך ל-14,15). בעת שהוגשה התלונה, לכל הפחות, השלט אותו צילמה עדת התביעה 2, הגב' הררי, היה שלט, שלכאורה, עומד בניגוד להוראות החוק כאמור בסעיף 7א(ב)(1) כאמור.

למעלה מן הצורך נציין כי בסעיף 3 לתקנות משק הדלק (קידום תחרות) (הסדרת שילוט בתחנות דלק), תשס"ט - 2008, נקבע כי בתחנות תדלוק שבהן נמכר מוצר הדלק במחיר אחיד, בין שהוא ניתן בשירות עצמי ובין שהוא נמכר בשירות מלא, יכול שיוצג בשלט מחיר אחד לאותו מוצר ובלבד שיוצג תחת המילים "מחיר בשירות מלא או בשירות עצמי".

במקרה דנן, כאמור, לא צוינה כל התייחסות לצד מחיר הדלק אם הוא בתדלוק עצמי או בשירות מלא בתמונה שצולמה על ידי עדת התביעה 2.

מן המקובץ עולה כי המאשימה עמדה בנטל ההוכחה והציגה תשתית ראיתית מספקת לשלב זה של ההליך.

18. מרכיב שלישי - השילוט מציג מחירים של דלק שהינם בניגוד לסעיף 7א(ב) לחוק משק הדלק. ב"כ המאשימה טען כי הוספת מחיר של חבר מועדון איננה עומדת בכללים שנקבעו לשילוט כאמור בחוק. וכדבריו: "המחוקק רצה מלכתחילה למנוע את אותה אפשרות של אותו משחק של מחיר מועדון ולכן הפרטים הנוספים לא אמורים להיות בשלט". "כל התזה של הנאשמת כי המחיר שהוצג בשלט הוא מחיר לחברי מועדון. אנו אומרים שהשלט לא אמור לכלול התייחסות של מחיר לחברי מועדון". (מפנה לעמ' 11, שורה 14; ושורה 17 לפרוטוקול הדיון מיום 21.10).

ב"כ הנאשמת ציין כי מותר לפרסם הנחות וזה מה שעשתה הנאשמת. כן, הפנה לצילום שביצע עד תביעה 1 ביחס לשלטים הכוללים התייחסות להנחות (מפנה לעמ' 11 לפרוטוקול, שורה 27 ואילך). הוראות החוק (סעיף 7א(ב)(2)) מתייחסות באופן ברור לכך כי שלטים שמציגים את מחירי סוגי הדלק לא יכללו פרטים נוספים על האמור בפסקה 1 (קרי, פרטים המתייחסים למחירים בשירות עצמי ולאחר הוספת דמי שירות). סעיף 4 לתקנות משק הדלק (קידום תחרות) (הסדרת השילוט בתחנות הדלק), תשס"ט 2008 מתייחס לפרסום הנחה וקובע כי בעל תחנת דלק רשאי לציין בשלט את סכום ההנחה הניתנת בתחנה ממחירו של מחיר הדלק, וראו הקביעה:

"סכום ההנחה על דלק הנמכר בשירות עצמי יוצג ביחס למחיר המרבי שמותר לגבות בשירות עצמי, וייכתב לצדו כי הוא ניתן ביחס למחיר כאמור, וסכום ההנחה על דלק הנמכר בשירות מלא יוצג ביחס למחיר המרבי שמותר לגבות בשירות מלא וייכתב לצדו כי הוא ניתן ביחס למחיר כאמור".

הא ראייה, בתמונות אשר צולמו מאוחר למועד התלונה, תמונות שצולמו ע"י עד התביעה 1, במהלך הביקורת, אכן נראה לוח מחירים העונה לקריטריונים הקבועים: הלוח מתייחס לסוגי הדלקים, המחיר מתייחס לשירות עצמי. בתחתית השלט מצוין: "הנחה נוספת לחברי מועדון". שילוט זה עומד בתקנות ואין בו כדי ליצור חוסר בהירות במחירי הדלקים.

תמונות של עד התביעה 1 צולמו כאמור לאחר שהוגשה התלונה, במועד הביקורת שנערכה מספר ימים לאחר הגשת התלונה.

תכלית חוק משק הדלק (קידום התחרות) היא למנוע בלבול של הצרכן בפרטים שעשויים להטעותו בכל הקשור למחיר הדלק. המטרה בקביעת קריטריונים ברורים להצבת השילוט נועדה לאפשר את הצגת המחירים באופן בולט, ברור, באופן שיאפשר לצרכן לקבל את המידע הדרוש לו. (ראו ת"צ 22641-07-17 דנקה נ' יונה אברך בע"מ, החלטה שפורסמה בנבו, 08.07.2018).

פרסום מחיר הדלק בהנחה לחברי מועדון בלבד, ללא התייחסות למחיר הדלק (בשירות עצמי/בתוספת שירות מלא), ללא רישום המחיר ללקוח מזדמן, חוטא לתכלית האמורה ועל פניו ולכאורה אינו עומד בדרישות החוק. מן המקובץ עולה כי המאשימה עמדה בנטל ההוכחה והציגה תשתית ראייתית מספקת לשלב זה של ההליך. סוף דבר:

19. בשל העדר יסוד מהותי כפי שבואר לעיל, מורה על זיכוייה של הנאשמת מעבירה של מכירת דלק מעל המחיר המוצג - עבירה לפי סעיף 7א(ב) ו- 7ב(ב) - לחוק משק הדלק (קידום התחרות), תשנ"ד - 1994.

ביחס לעבירה הנוספת, הצגת מחירים בתחנות תדלוק - עבירה לפי סעיפים 7א(ב) (1) + 7ב(א) + 7א(ג) לחוק הנ"ל, אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל ההוכחה הנדרש וכי על הנאשמת להשיב לאשמה ביחס לסעיפים אלה.

20. קובעת המשך שמיעת ראיות - פרשת הגנה - ליום 9/11/25 שעה: 11:30 - המזכירות תעדכן יומן. ההגנה תדאג לזימון עדיה, ככל שישנם עדי הגנה.

ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ו, 29 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.